

(Muzică)

an. Acum, cam tot așa, în jur de 15. E și o chestie intimă. Ansamblul Raro este un fel de *ensemble in residence*, iar în jurul său se creează constelații artistice diferite. Filosofia nu e de a invita ansambluri renumite, ci pur și simplu personalități. Artiști, entități artistice de sine stătătoare. Le aduci aici și aici se creează. Se repetă, se învață și, pentru că nivelul muzicienilor e foarte ridicat, rezultatul se prezintă în concertul de a doua zi.

ESQ: Ce crezi că ai putea face cu un asemenea festival dacă ai avea mai multe resurse?

R.P.: Aș mai invita și alți artiști pe care l-aș incorpora în program, aș aduce alte nume. Aș încerca să-l extind în decursul anului. Deocamdată l-am extins geografic, pentru că e important pentru mine că Timișoara și Clujul să fie cum a fost Sibiuul anul trecut. Să mai profite și alte colțuri ale țării de astfel de artiști. Și dat fiind faptul că se află aici, acum, să zburăm trei sferturi de oră până la Cluj nu e mare școală.

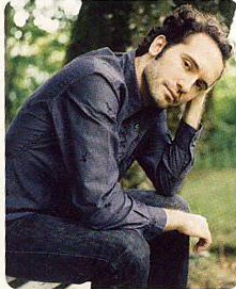
ESQ: Ai ales Palatul Bragadiru pentru concertul de muzică sud-americană, iar spectacolul va fi însoțit de proiecții. Când le-ai folosit pentru prima oară?

R.P.: Acum trei ani, chiar la București. Primul experiment urban a început în clubul Embryo. Asta a fost o chestie foarte inspirată, pentru că s-a stărnit interesul pentru festival. Nu mi-am dat seama că impactul media poate fi atât de mare. În anul următor puteai construi de unde rămăseși. Și a fost dorința mea personală de a experimenta un pic. Apoi am progresat, am mutat în Germania ceea ce făcuserăm la Bragadiru. Proiectul se dezvoltă.

ESQ: Muzica de cameră e destul de greu accesibilă. Tu încerci de fapt s-o promovezi unui alt public decât celui obișnuit.

R.P.: Exact. Și la început am fost speriat. Cei din Germania spun: „Ce-ți trebuie ție festival de muzică de cameră în România, o țară de soliști? Plus că n-o să ai public”. Și cei de-aici au spus: „Aaa, la muzică de cameră, dacă ai douăzeci de oameni în sală”. Și uite că am reușit. Bragadiru, 600 de oameni. Ateneu, plin. Deci, se poate. Interes este, numai că trebuie să le deschizi oamenilor cumva apetitul, să-i faci curioși. Cred că asta a fost de fapt secretul.

*Festivalul SoNoRo va avea loc între 1 și 12 noiembrie la București, în 13 la Cluj Napoca și în 14 la Timișoara

RĂZVAN POPOVICI

Interviu

DUPĂ CE A ÎNVĂȚAT sub îndrumarea tatălui său, Răzvan Popovici și-a continuat studiile de violă în străinătate, la Salzburg, Paris și Freiburg. Membru al renumitului ansamblu Raro, concertează în prezent pe cele mai prestigioase scene de pe glob. În 2006, Popovici a pus bazele Festivalului de muzică de cameră SoNoRo* folosind experiența sa în organizarea unor evenimente culturale din Germania, iar anul acesta a deschis, împreună cu Răzvan Suma (din Romanian Piano Trio), o casă de discuri destinată înregistrărilor de muzică clasică.

- S. I.

ESQ: Ești la a treia ediție SoNoRo. Cum a evoluat festivalul în decursul acestor ani?

R.P.: Am pornit de la patru concerte, în primul an, și am ajuns la nouă în cel de-al treilea. Continuitatea și perseverența se reliefează mai departe în noi parteneriate, în noi forțe care se îndreaptă în a ne sprijini, în a propaga, în a face festivalul cât mai cunoscut. Practic, a crescut organic din toate punctele de vedere și am reușit să atrag mai departe artiști foarte celebri din toate colțurile lumii.

ESQ: Cu câți artiști ai pornit la început?

R.P.: Cred că au fost 12 în primul